

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da der i Begyndelsen af afvigte Sommer i Sydfrankrig var kommet en Epidemi af asiatiske Kolera til Udbrud, viste det sig, at de fleste Lande i den Anledning traf Karantæneforanstaltninger. I Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse ad Søveien af 2den Juli 1880 habes der imidlertid ikke hjemmel til at anordne Karantæne med Hensyn til den nævnte Sygdom heri Landet, men kun til at sætte det saakaldte almindelige Efterhyn i Kraft, hvilket væsenligt bestaar i, at de ombordvarende underkastes et Løgeeftershyn og at de, som ved dette findes at lide af mistænkelige Sygdomssymptomer, fjernes fra Skibet og indlægges til Behandling i isolerede Lokaler; medens det tilføjes dem, som befindes sunde, uhindret at gaa i Land. Hensynet til denne Uoverensstemmelse mellem de heri Landet gjældende Regler og de andetsledes trufne Foranstaltninger foranledigede, at Justitsministeriet til det kong. Sundhedskollegium rettede det Spørgsmaal, hvorvidt de for Tiden i den anførte Henseende gjældende Lovgivningsbestemmelser og de Foranstaltninger, som kunde træffes i Medfør af disse, maatte kunne anses for tilstrækkeligt betryggende til Forebyggelse af Koleraens Indbringelse her i Landet. I Gjensvar herpaa udtalte det kong. Sundhedskollegium, at det ved Loven af 2den Juli 1880 hjemlede almindelige Efterhyn, udført paa rette Maade, ganske vist vilde kunne anses for nogenlunde betryggende ligeoverfor Skibe, der komme fra fjernere Steder, hvorimod det blotte Efterhyn paa Videnskabens nuværende Standpunkt maa betragtes som aldeles utilstrækkeligt, naar Taler er om Skibe, der kun ere nogle faa Dage underveis fra det smittede Sted, endstige nogle Timer, saaledes som fra visse tydske Østersøhavne. Naagtet Kollegiet ikke overjaa de dermed forbundne Vanskeligheder, har det derfor anset det nødvendigt, at Karantæne atter indføres for Kolera. Kollegiet har i saa Henseende fremhævet, at Danmark er et af de faa civiliserede Lande, som ikke anvende Karantæne mod Kolera, at særlig vore Nabolande anse denne Foranstaltning fornøden, samt at det kong. Sundhedskollegium vel i 1851 har udtalt sig for Ophævelse af Karantæne mod epidemisk Kolera, men at der ved de gjennemgaaede indbundne Erfaringer nu er foregaaet en fuldstændig Omvæltning i Anstuelserne om Koleraens

Væsen og Forplantningsmaade, og at Studiet af de forskellige Epidemiers Historie og deres Vandring efter Kollegiets Mening bestemt peger henimod Nytten af Karantæneforanstaltninger mod denne Sygdom. Ved en med Delegerede fra det kong. Sundhedskollegium afholdt Konference blev derefter de Grundfæstninger, i Uoverensstemmelse med hvilke Karantæne mod Kolera burde anordnes, nærmere drøftede og fastslaaede, og paa Grundlag heraf blev derpaa af Justitsministeriet udarbejdet et af Sundhedskollegiet i det Helt tiltraadt Udskift til Lov. Da det imidlertid allerede paa det daværende Tidspunkt viste sig, at Epidemien ikke begrænsede sig til den franske Middelhavskyst, men ogsaa stadigt og meget hurtigt spredte sig fremad i Italien, hvor den optraadte blandt Andet i Neapel, og truede med at udbrede sig til andre Havnesteder (Genua, Livorno o. a.), der ligeom Marseille og Neapel staa i regelmæssig Dampskibsforbindelse med Danmark, og da det heller ikke kunde forudses, med hvilken Hurtighed Epidemien vilde udbrede sig i andre Retninger saaledes navnlig mod Nord til Stæderne ved Kanalen, maatte Ministeriet med det kong. Sundhedskollegium være enig i, at det ikke kunde forsvares at udstyre Sværkættelsen af de omspurgte Karantæneforanstaltninger, indtil en Lov herom kunde blive forelagt for og vedtaget af Rigsdagen, men at Ministeriet burde tilraade H. S. Maj. Kongen ved en i Kraft af den gjennemførte Grundlovs § 25 udstedt foreløbig Lov strax at lade de anførte Karantænebestemmelser træde i Virksomhed.

H. S. Maj. Kongens Samtykke erhvervedes derefter til „Foreløbig Lov af 12te September d. A. angaaende yderligere Foranstaltninger mod asiatiske Koleras Indførelse ad Søveien“, der findes indrykket i Lovtidsende for indeværende Aar Nr. 84, og hvis Bestemmelser derefter ved Besjendtgjørelser af 12te September d. A. og 8de d. M. ere satte i Kraft med Hensyn til Skibe kommende fra franske Havne ved Middelhavet og mellem Frankrigs Grændser mod Spanien og Belgien, fra spanske Middelhavshavne samt fra italienske Faslandshavne ved Genuabugten og det Toscaniske Hav eller som paa Reisen have haft Samkvem med andre Skibe, kommende fra de nævnte Steder.